პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეშვიდე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის

კომუნისტის

კომიტეტების

და

სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, ჟითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების

ცაკის ორგანო

რედაქცია

თბილისი, კაბელის (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68, მეორე სართული

რედაქციაში საქმისათვის მილ. ა პარაკვა შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა დილის 10 საათიდან და მის 12 საათამდე.

) რედაქტორის 14—76
ტელეფ.) მდივნის 10—58
) ღამის მორიგეს 18—30.

მთავარი კანტორა

თბილისი რუსთაველის პრ. № 34, ტელეფონი № 8—81.

ხელისმოწერის ფასი:

მუშა-მოსამსახურეთათვის, გლეხების, წითელ-არმიელების, მოწეულების და მასწავლებლებისათვის—1 მან., დანარჩენებისათვის—1 მან. და 30 კაპ.

განცხადებების:

საქართველოს ფარგლებში— ტექსტის 1 სანტიმეტრი ერთ სტრიქონი, ტექსტის შიგნით—1 მან. 50 კაპ. საქართველოს გარეთ—ტექსტის ულან—1 მან. 50 კ., ტექსტში—3 მან.; განცხადებული გაარსა გაცვლების ფასის ოდნი 10% სპეციალურ გადასახადს. თუ განცხადება იბეჭდება ხუთჯერ ტექსტის შეუცვლელად-შეცვალით შეთანხმებით. მთ. კანტორაში განცხადებები მიიღება 9—3½ ს., 3½ ს. შემდეგ განხადება ეღირება 20%-ით მეტი. სამკლეფიარო განცხადებები—15 და 20 მ.

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი 5 კაპ. № 141 (1886)

ხუთშაბათი, 23 ივნისი 1927 წ.

დღიური

— ბანკეტი საბჭოთა მეცნიერების საპატივსაცემოდ ბერლინში.

— კამპანია ინგლისის პროფკავშირების უფლებების დასაცავად.

— გერმანელ ჟითელფრონტელების პატრიოტიზმის დღეა.

— გერმანიის მოწინააღმდეგე პარტიების ბრძოლა ეროვნული ტრადიციების ვაღიდ ებას გოლითხოვენ.

— საბჭოთა მოტოციკლისტები ვარშავაში.

„კომუნისტი“

მიიღება ხელის მოწერა

ივლისისათვის

კანტორა—რუსთაველის პრ. № 34. ტელეფ. 8—81

ოპოზიციის გზა

ყოველთვის, როდესაც პარტიის მიერ დაგმობილი სოციალ-დემოკრატიული გადახრის წარმომადგენლები ადგებოდენ ანტიპარტიულ გამოსვლების გზას, სცილდებოდენ აძხანაგური კრიტიკის ფარგლებს და პარტიული წესდების ჩარჩოს, ყოველთვის, როდესაც ისინი გადადიოდენ ანტიპარტიული „ფრაქციის“ რელსებზე და პარტიის ასობით ათას წევრის თვალწინ ათობობშებდენ განხეთქილების (უფრო სწორად ჩამოშორების, თუ მხედველობაში მივიღებთ პარტიის სოციალ-დემოკრატიულ უკლონისტების მიკროსკოპიულ პოლიტიკურ წონას) ჩირაღდნს, ყოველთვის მათ ხელში ჩვენი პარტია და საკ. კომ. პარ. (ბ) ყველა ორგანიზაციები, დაწყებულა ლენინის ხელმძღვანელ შტაბიდან და გაჯავებული სიფაბრიკო-საქარხნო კოლექტივით ან და პროლეტარული უკრედით, თავის დროულად და დაუყოვნებლივ უხვდებოდენ ამ გამოსვლებს და ღირსეულად აფხაზებდენ მას ლენინის თეორიის და პარტიის ლენინისებური მთლიანობის დაცვის თვალსაზრისით. პარტიის ფხიზელი და გულ დასმითი დამოკიდებულება ისტორიის მიერ პოლიტიკური ბლოკის ყველა გამოსვლებისადმი. უნდა აიხსნას იმით, რომ იქ, სადაც ლაპარაკია ლენინიზმის საფუძვლებსა და ბოლშევიკური მთლიანობის პრინციპებზე, პარტიისათვის არ არსებობს რაიმე „უმნიშვნელო“ და „უზარო“.

დაწყებული ცენტრალური კომიტეტის პლენუმიდან 1926 წლის ივლისში ტროცკი-ზინოვიევი-მედვედევის ბლოკის შექმნის მომენტამდე, ოპოზიციამ გაიარა მყვირალა სენსაციებისა და ბუყბურიალა ეფექტების თითქმის ერთი წლიც გზა, გზა, რომელიც მთლიანად უნდა იქნას აწონილ და შეფასებული.

თავის დროზე პარტიამ და პარტიულმა პრესამ სათითოდ შეაფასა ოპოზიციის გამოსვლები. ეხლა დროა განვაზოგადოთ და ლენინის სასწორზე ავწონოთ ოპოზიციის მთელი გზა, მოვაქციოთ ის დიდ ისტორიული პერსპექტივების ჩარჩოში და ჯამი გავუკეთოთ ოპოზიციის გამთრგველ მუშაობას. ოპოზიციის მოქმედების თითქმის წლიური შემოწმება არ შეიძლება არ გახდეს ჭკუის სასყიდლებელი ჩვენი პარტიის წევრებისათვის.

პერიოდი 1926 წლის ივლისიდან ოქტომბრამდე იყო ოპოზიციური პარტიისათვის თავისებური „აღმავალი მრუდე“. ოპოზიციური. გამოსვლები „ვითაიობორსა“ და „კრასნი პუტილოვც“-ში წარმოადგენენ ოპოზიციური გამთიშველობის კულმინაციურ წერტილს. მაგრამ იგივე გამოსვლები ნათლად ოპოზიციური ბლოკის პოლიტიკურ დაქვეითებას. ოპოზიციური ბელადების ისედაც მერყევი „ავტორიტეტი“ წარსულში (ტროცკის ბრძოლა ლენინთან, ზინოვიევისა და კამენევის. ოქტომბრის გმირობა) საშუალოდ დაიბუდა ოპოზიციის მიერვე „ტყეში“ და პროლეტარულ უკრედებში გაჩალებული ფრაქციული ბრძოლა ცეცხლში. უბრალო მუშა-ბოლშევიკები თავდაზნე მიხვდენ, რომ ზინოვიევისა და ტროცკის ზურგს უკან, რომლებიც ისარიდენ გაიძეერული მეძარცხენე სპპარლამენტო სიტუაციებს, იმალებოდა ნეპმანური მაჩახჩალის ოსოვსკის რენეგატული ფიგურა. ბოლშევიკ—პროლეტარებმა სასტიკად დამარცხება აგემიეს ოპოზიციას. ოპოზიცია იძულეული გახდა წამოჩოჩქნილიყო, დროებით დაემალა დროში და დაედო საზეიმო ფიცი, რომ შესწყვეტდა ფრაქციულ ბრძოლას. მალე ამის შემდეგ მოწვეულმა პარტიის მე-XV კონფერენციამ დაკმო ოპოზიციის ხაზი, როგორც სოციალ-დემოკრატიული გადახრა.

ოქტომბრის დისკუსიისა და სრულიად საკავშირო მე-XV კონფერენციის იყო ოპოზიციის ერთი წლის ისტორიის მიჯნა. ოპოზიციის დარჩა ორი გზა: ან ლენინიზმის დაუფუძვა და დაეძლია სოციალ-დემოკრატიული იდეოლოგიის ტენდენცია. სამუშაოდ გამოსთხოვებდა ბავშვობაზე ნას და დაბრუნებულიყო ბოლშევიზმის იდეურ წრეში, რასაც დაჟინებით მოითხოვდა მე-XV კონფერენცია. ან გაეგრძელა ქანაობა ბოლშევიზმსა და მენშევიზმს შუა, ლენინსა და ოტო ბუერს შუა. მტკიცედ მიჰყოლოდა სოციალ-დემოკრატიულ მემარჯვენე გადახრას და სწრაფად ჩამომშორებოდა ლენინიზმს.

არა პარტიის, არამედ თვით ოპოზიციის ბრალი და უბედურობაა, რომ მან, ოპოზიციამ, აირჩია მეორე გზა და წავიდა მარჯვნივ, გატკეპნილი სოციალ-დემოკრატიული ბილიკით.

საკ. კომ. პარტ. (ბ) სრულიად საკავშირო მე-XV კონფერენციის შემდეგ ადგილი ჰქონდა ოპოზიციის შემდეგ გამოსვლებს:

კომინტერნის აღმასკომის მე-VII გაფართოვებულ პლენუმზე—ნაციონალ-ხეფორმიზმის დაწმების საკ. კომ. პარტიისათვის (ბ); ცეკას თებერვლის პლენუმზე—ტროცკის გამოსვლა უმრავლესობის ცეხური გადაგვარების შესახებ; ცეკას აპრილის პლენუმზე—ბრძოლა ჩინეთის საკითხის გარშემო, ჩინეთის რევოლუციის დამარცხების დაბრალება ჩვენზე, განსაკუთრებული ფარული დისკუსიის მოთხოვნა; საკ. კომ. პარტ. (ბ) ისტორიაში გაუგონარი, ზინოვიევისა და კამენევის ოპოზიციის ცეკას წინააღმდეგ „პრავდისტების“ საიუბილეო კრებაზე; მაისსა და ივნისში—ოპოზიციის კვლავ კომინტერნის ტრიბუნაზე მოთხრობა, რათა კომინტერნში დაეცვა ბერუნებია მასლოვ-რუტ ფიშერის კონტრ-რევოლიუციონერი ჯგუფის, პარტიის „ოცეიმი“ თურმე „ჩეკისტების“ ბელადზე საშინი“ ყოფილა, გაიხსენა მყარალი სიტყვები ლალა ტის შესახებ; დაბოლოს ოპოზიციის მიერ ყოველგვარი ისეთი სახის „დოკუმენტების“ დამზადება და გავრცელება, რომელიც ძნელი გასარჩევია კია მტრის დოკუმენტებისაგან.

ყველა ეს ფაქტები და ოპოზიციის გამოსვლები სრული სიცხადით გვიმტკიცებენ შემდეგს:

პირველი, ჯერ ერთი, ოპოზიციას ლეგიტიმი ჰქონდა გეზი პარტიაში წინააღმდეგობათა გამწვავებაზე, ის სულ უფრო და უფრო შორდებოდა პარტიას, სულ უფრო ფრაქციულად ემიჯნებოდა მას.

მეორე. ოპოზიცია დაჟინებით იცავდა სოციალ-დემოკრატიულ გადახრას, აღარ მაგებდა თავის მეწეველურ შეცდომებს და ოფიციალურად განაცხადა, რომ ის არ ეთანხმება თვით „ბოლშევიკური პარტიის საერთაშორისო და საშინაო პოლიტიკის საფუძვლებს“. შემდეგ.—ოპოზიციამ თავის ბრძოლის დროშად გაიხადა საკ. კომ. პარ. (ბ) გადაგვარების დაღინ-მარტოვის თეორია.

მესამე. ოპოზიციამ დღეს მთლიანად და სავსებით პოლიტიკურად ფასი დაუკარგა და გაიბათილა მის მიერ 1926 წლის 16 ოქტომბერს გაკეთებული „ისტორიული“ განცხადება. ოპოზიციის დღევანდელი მოთხოვნები და, პირველ რიგში, აშკარა კავშირი კომუნიზმის რენეგატებთან, ჩემბერლენის დამქაშებთან—მასლოვ—რუტ ფიშერთან, შავით თეთრზე ამტკიცებენ, რომ განცხადება ის არ პარტიის მოტყუება.

მეოთხე. ოპოზიციამ განსაკუთრებით გაიშიშვლა თავი სწორედ იმ მომენტში, როდესაც მოხდა პარტიისადმი ხილი ლიალური დამოკიდებულების სერიოზული გამოცდა. ოპოზიციამ სწორედ იმ მომენტში გაშალა პარტიის წინააღმდეგ მომართული თავისი ფრაქციული მუშაობა, როდესაც გაქშვეიდა საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობა. როდესაც ბრძოლასა და მშენებლობაში გაიზარდა სიძნელეები. ამ სიძნელეების პოლიტიკური გამოყენებით, ოპოზიციამ კითხვის ნიშნის ქვეშ დააყენა თავისი ერთგულება პროლეტარიატისა და ბოლშევიკური პარტიისადმი გაერთგულების ყამს. ვინაიდან იმის მტკიცება, რომ „ყველა საშინაოროვბათაგან უფრო საშიშია“ ბოლშევიკური პარტიის რეჟიმი—სინამდვილეში ნიშნავს ბანის მიცემას საბჭოთა კავშირის კლასიური მტრებისათვის.

მეხუთე. ოპოზიციის მოქმედება მთელ განხილულ პერიოდში ვვიჩვენებს, რომ მას სისტემატიური გეზი აქვს აღებული ფრაქციის ლეგალიზაციაზე პარტიის შიგნით და რომ ამ ფრაქციის ხელიძღვანელობას კისრულობენ ცეკას ოპოზიციონური წევრები. ეს არის არა მარტო აშკარა დაცდა ლენინის მიერ დაგმობილი ლოზუნგისა ფრაქციების თავისუფლების შესახებ, არამედ ეს უკვე ნიშნავს დაახლოვებას ორი პარტიის თეორისასთან, რომელიც წამოყენებულია ოპოზიციის მიერ ჯერ-ჯერობით პარტიის ორი ფრთის თეორიის ნიღაბ ქვეშ.

ასეთია ოპოზიციის გზა. განვლილი პარტიის თვალწინ. ურიცხვ კრებებზე გამოტანილ ურიცხვ რეზოლუციებში პარტიამ უკვე გასცა მკაფიო პასუხი ოპოზიციის გამოსვლებზე.

უკვე საკმაოდ მრისხანედ გაისმა პარტიულ ორგანიზაციების ხმა. მთელი ათრტია რკინის სალტად ევლება ლენინის ცეკას. ის მთლიანად ოპოზიციის წინააღმდეგაა. ოპოზიციას არც ერთი უჯრედი არ უჭერს მხარს. პარტიამ გამოსთქვა თავისი ნება. მას არ უნდა ჰყავდეს პარტიაში „აზნაურები“, რომლებიც არ ემორჩილებიან ბოლშევიკურ დისციპლინას; მით უმეტეს მას არ უნდა ჰყავდეს ასეთები ხელმძღვანელ ცეკას შტაბში. ყველა ორგანიზაციები მოითხოვენ გადამჭრელი ზომების მიღებას ოპოზიციონური ლიდერების მიმართ. მთელი რიგი მსხვილი მუშათა ცენტრები, სადაუბერო კომიტეტები და ასეთი ორგანიზაციების აქტივი, როგორიც არის ლენინგრადის, მოსკოვის, ივანოვო-ვოზნესენსკის, ხარკოვის და სხ. ორგანიზაციები, მოითხოვენ ცენტრალური კომიტეტიდან ოპოზიციის ხელმძღვანელების გაძევებას.

ყველის რა ჯამს ოპოზიციის წლიურ მუშაობას, პარტია ნათლად ხედავს, თუ საით მიდიან, საით „იზრდებიან“ ოპოზიციური დაჯგუფებების დღევანდელი ხელმძღვანელები. მაგრამ პარტია ვერავითარ შეხედულებაში ვერ შეურიგდება ასეთ ოპოზიციურ ხაზს. პარტიას, ყოველგვარი პაროსის გარეშე და რაიმეს არ უნდა დაეჯდეს, ესაჭიროება ბოლშევიკური მთლიანობა და პროლეტარული დისციპლინა.

„პრავდა“

მოსკოვი, 22 ივნისი.

საქართველოს ცენტრალური არქივი

ფინეთის მთავრობის ნოტის გამო

როგორც ვიცით 9 ან თვეს საკავშირო გაეროობანებულ სახელმწიფო პოლიტიკურ სამმართველოს დადგენილებით დაშვრეტილ იქნა ოცი გაუსწორებელი თეთრგვარდიელი ყოფ. თავადები, მაჟამღულნი, ოფიცრები, რომელნიც თავისი ჯაშუშური და ბანდიტური მოქმედებით ძირს უთხრიდენ საბჭოთა წყობილებას და ლამობდენ მუშებს და გლეხებს კისერზე მონობის უღლის კვლავ დადგმას. საბჭოთა ხელისუფლების ამ აუცილებელ ღონისძიების გამო ბურჟუაზიულმა და სოციალ დემოკრატიულმა პრესამ ერთი განგაში ატეხა; მან თვალთმაქცური, ცაცხმოყვარეობის ნიღაბი ჩამოიფარა პირის სახეზე და მორთო ყვირილი „ბოლშევიკური რეჟიმის საშინელებათა“ შესახებ. ამით ბურჟუაზიის მოსყიდულმა ცალმოსნებმა ერთხელ კიდევ გამოუცხადეს თავისი სოლიდარობა იმ ძაღირალებს და გარეწრებს, რომელნიც მრომის სახელმწიფოს დასამხობათ ჯაშეთიარ საზიზღრობის წინაშე არ ჩერდებიან. ამავე დროს ეს ვაჟბატონები პირში წყალს იგუბებენ, როცა თეთრი ტერორი კაპიტალის სამეფოში პირდაპირ მუსრს ავლებს რევოლიუციონერ ელემენტებს, სდუმან მუშათა და გლეხთა იმ ჯოჯოხეთურ წამებაზე და მასიურ ხახვრეტებზე, რასაც ადგილი აქვს იტალიაში აშკარად მოსჩანს ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ პრესის და მისი „მოღვაწეების“ მთელი მოსყიდულობა და მათი „ჰუმანიურობის“ სიყალბე.

მაგრამ მეტი რა მოეთხოვება იმ ალხს, რომელიც კაპიტალის ნასუფრალით ცხოვრობს, ის თავის „ხაზინის“ დავალებას ასრულებს, როგორც მისი ყურმოჭრილი მონა. უფრო მოულოდნელი და ახირებული ის ოფიციალური გამოხმაურება, რომელიც წესებულ ფილ ტორმა გამოიწვია. ჩვენ მხედველობაში გვაქვს ფინეთის მთავრობის ნოტა, რომელიც გუშინ გვქონდა გამოქვეყნებული. ფინეთის მთავრობას ეყო უტიფრობა და გამოექმაგა ერთ დახვრეტილ თავგას, სახელდობრ ელვენგრენს.

ვინ არის ელვენგრენი? მოისმინეთ ამის შესახებ გაეროთ. სახ. პოლიტიკურ სამმართველოს ცნობა: „ელვენგრენ, გიორგ ევგენისძე, გვარიდის კირასის პოლკის ყოფ. შტაბ-როტმისტრი, ინგერმანლანდის და კარელიის აჯანყებათა ორგანიზატორი და ხელმძღვანელი 1918—19 წ.წ.; ტაგანცევის კონტრ-რევოლიუციონერი ორგანიზაციის მონაწილე ლენინგრადში, ორგანიზაციის, რომლის ლიკვიდაცია მოხდა 1921 წ.; კრონშტადტის ამბოხების მონაწილე; ბორის სავინკოვის ერთ-ერთი მახლობელი თანაშემწე თეთრგვარდიელთა „სამშობლოს და თავისუფლების დაცვის კავშირის“ საქმეებში; სავინკოვისე ერთ-ერთი თანაშემწე იმ საქმეში, რომელიც ინგლისის მთავრობის ფულით და ინგლისის მზვერავთა ნაწილის და ავიაციის ოფიცრის გეორგ სიდნეი რეალის დახმარებით ფინ. მოწყობილი და რომელიც მიზნად ისახავდა თავის დასხმოდა გენუის კონფერენციაზე ამხ. ჩიჩერინის მეთაურობით საბჭოთა დელეგაციის მისი ბერლინში გავლის დროს; საბჭოთა წარმომადგენლობაზე მთელ რიგ თავდასხმათა 1923 წლამდე—ინგლისის მთავრობისა და პარიზის მონარქისტული სავაჭრო-სამრეწველო და საფინანსო კაპიტალის ფულით; ამხ. ვოროვსკის მკვლელობის ელემძღვანელ, საერთაშორისო ტერორისტ ორეთან და ე. წ. იმპერატორ კირილესთან ერთად ამხ. ჩიჩერინზე თავდასხმის ორგანიზატორი, 1926 წ. არალეგალურად გადმოვიდა საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე იმ მიზნით, რომ ფართოდ მოეწყო კონტრ-რევოლიუციონერი და ტერორისტული ჯგუფები“. ან. ვინ ბრძანდებოდა ელვენგრენი: რომელსაც ფინეთის მთავრობა თავის მფარველობის ქალთას ადებდა.

ფინეთის მთავრობა აცხადებს, რომ ელვენგრენი ფინეთის მოქალაქე იყო, თვითონ ელვენგრენი კი საბჭოთა კავშირში გადმოვიდა რუმინული პასპორტით და დაიჯითხვის დროს თვე უწოდებდა „რუს ემიგრანტს, რომელსაც არა აქვს გარკვეული მოქალაქეობა“.

მაშასადამე, საბჭოთა მთავრობამ არ იცოდა, რომ ეს თავზე ხელაღებული ბანდიტი ფინეთის მოქალაქე იყო. თვით ფინეთის მთავრობა, იმის მაგივრად, რომ გაჩუმებულიყო თავის ქვეყნის ასეთი სამარცხვინო მოქალაქის შესახებ, —ელვენგრენის ჩვენება მას ამის საშუალებას აძლევდა,—მან საჭიროდ დაინახა ამ „სირცხვილის“ გამხელა, კიდევ მეტი —ის პროტესტსაც აცხადებს ელვენგრენის საქმეზე გამოტანილ განაჩენის გამო, ამით არსებითად სოლიდარობას უცხადებს ამ ავანტიურიზმს და მის „საგმირო მოღვაწეობას“ და ლახვარს სცემს თავის პრესტიჟს.

ფინეთის მთავრობა „ცივილიზაციის“ სახელით გამოდის ამ შემთხვევაში; ის „ვალდებულად სთვლის თავს მიაქციოს საბჭოთა კავშირის მთავრობის ყურადღება იმაზე, რომ ელვენგრენის საქმეზე გამოტანილი განაჩენი ეწინააღმდეგება ყველა ცივილიზაციურ ქვეყნების მიერ აღიარებულ მართლმსაჯულების პრინციპებს“-ო. ფინეთის მთავრობას ერჩია ამ რაღაც „პრინციპების“ შესახებ ხმა არ ამოეღო. ხომ ყველასათვის უდავოა, რომ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში ფეხქვეშგაბიჯილია მართლმსაჯულების ყოველგვარი პრინციპი, გარდა იმ „პრინციპისა“, რომ ცენტრალიზაციის დასასკვლელად იქ „ტენდენციის უკანასკნელი სიტყვაა“ შემოღებული, რომ პოლიტიკურ პატიმართა სატანჯველად ბურჟუაზიის „ხალკა“-ში და ციხეებში საშინელი საშუალებებია მხარებაში. ეს კარგად მოესწინება ფინეთის მთავრობასაც, რომელიც ამ მხრივ დანაჩენ კაპიტალისტურ მთავრობებს არ ჩამორჩება. ან ეგებ ელვენგრენი უმართებულოდა დასჯილი? აბა სცადოს ფინეთის მთავრობამ იმ ფაქტების უარყოფა. რომლებიც ელვენგრენის „საქმიანობას“ ეხება. ამას ის ვერ გაბედავს, მიტომ, რომ ეს ფაქტები ურყეგი ფაქტებია.

მაგრამ ყველაზე უფრო განსაცვიფრებელი შემდეგია: ელვენგრენი ხომ რუს მონარქისტების აგენტია, იმ მონარქისტების, რომელიც მეფის იმპერიის აღდგენაზე ოცნებობენ. ხოლო ჩვენ ვიცით, თუ რას ნიშნავს ეს. კერძოდ, წენით ამ იმპერიაში შემავალ მცირე ერეზისათვის, მათ რიცხვში ფინეთისათვის. ფინეთის ხალხმა თავის ზურგზე გამოსცადა თვითმპყრობელების მონობის სიმძიმე, შეფის რეჟიმისაგან თავის უფლებების ფეხქვეშ გათელვა. დღეს კი ფინეთის მთავრობა გამოსულა იმ ელვენგრენის დასაცავად, რომელიც რუს მონარქისტებთან ერთად შეფის თვითმპყრობელობის აღდგენის ლამობდა, მაშასადამე, ფინეთის ხალხის კვლავ დამონებასაც. ცუდ სამსახურს უწევს ფინეთის მთავრობა თავის ქვეყანას!

ფინეთის ხალხს, ისე როგორც დანარჩენებს, მხოლოდ ოქტომბრის რევოლიუციამ მიანიჭა ნამდვილი თავისუფლება და დამოუკიდებლობა. და თუ ფინეთის მთავრობას მართლა სურს თავის ქვეყნის დამოუკიდებლობის შენარჩუნება, მას მართებს კითილმეზობლურ დამოკიდებულების დაწყარება ამ რევოლიუციის მთავრობასთან. როგორც ეტყობა, ფინეთის მთავრობა სხვა „აზრისაა“. ის აშკარაა, უცხო ძალის, პირველ ყოვლისა ინგლისის იმპერიალისტების კარნახით მოქმედობს თავის ქვეყანას ინტერესების საზიანოდ. საბჭოთა მთავრობას არა ერთხელ მიუცია მისთვის წინადადება საგარანტიო ხელშეკრულების დადების შესახებ, ამ მიზნით მოლაპარაკებაც იყო გამართული. მაგრამ ის, „მაღალი პოლიტიკით“ გატაცებული, ჩვენთან შეთანხმებას გაურბის. იქვე არ არის, რომ ეს „მაღალი“ პოლიტიკა ფინეთის ხალხს დაღუპავს, თუ მისგან ფინეთის მესაიარხეს ხელი არ აიღებინეს. ფინეთის მშრომელი მასა, აგრეთვე ბურჟუაზიის გონიერი ნაწილი, სასიკეთოდ დაინტერესებული არიან საბჭოთა კავშირთან ნორმალური ურთიერთობის დამყარებაში. ბოლო დროს ფინეთში სულ უფრო მიდგრაო ვაისმის ხმა ჩვენთან შეთანხმების მისაღწევად. და ეჭვი არ არის, რომ ფინეთის მთავრობა ბოლოს და ბოლოს იძულებული გახდება ამ ხმას ანგარიში გაუწიოს. წინააღმდეგ შემთხვევაში ჯაშუშ და ტერორისტ ელვენგრენის დამცველ მთავრობას ფინეთის მასები თავის ალაგს მიუჩენენ.

გ. კ—ლი.

საბჭოთა პრესა

რა აფერხებს სოფლის ტრაქტორიზაციას

არ დაგვიორდება იმაზე სიტყვის გაგრძელება, რომ თანამედროვე სახ.-სამ. იარაღების, კერძოდ კი ტრაქტორის შემოღება ერთი უმთავრესი პირობათაგანია სოფლის მეურნეობის ინტენსიფიკაციის და კოლექტივიზაციისათვის. საბჭოთა მთავრობა კიდეც იღებს ყოველგვარ ზომას ტრაქტორების ხაზღვარადეთიდან შემოსაზიდად და, რაც ბაზგასაბმელია, საკუთარი სატრაქტორო ქარხნების განსავითარებლად. გლეხობაც ეტანება მანქანა - იარაღებს და მათ შორეს ხმარებისათვის ამხანაგობებს აწყობს. მაგრამ ერთი ნაკლი დასაწყისიდანვე თან დაჰყვა სოფლის ტრაქტორიზაციას, — ესაა ტეხნიკური და საინსტრუქტორო დახმარების სისუსტე.

„პრავდა“-ში ამის გამო ამხ. ვ. ქ. სწერს:

„სათადარიგო ნაწილების უქონლობა, მათი შენის შეუძლებლობის ტრაქტორის მოქმედების რაიონში, ხშირად კი მათი სრული უქონლობა, არა იშვიათად უბრალო რემონტის გაკეთების შეუძლებლობა, — აი ნაძდეული უბედურება, რომელიც ტრაქტორიზაციის საქმეს ეშვერება, ხანგრძლივად შეჩერებას, თუ არა დაღუპვას. მოვიყვანოთ მაგალითი: ციმბირში, სადაც მოიპოვება 780 ტრაქტორი, სატრაქტორო ბაზა მხოლოდ ერთია — ნოვოსიბირსკში. მთელ ყირიმში მხოლოდ ერთი სარემონტო სახელოსნო არსებობს — სიმფეროპოლში. ტრაქტორების უფრო დაროთდ გაფრენილების რაიონებში ვხედებით თითო ბაზის ოლქზე. არსებულ ბაზებში ხშირად ვერ იშოვით სათადარიგო ნაწილებს, არ არის აუცილებელი ინსტრუმენტები და დაზგები რემონტის საწარმოებლად. არ არიან გამოცდილი ხელოსნები და სხვა. ხდება ხოლმე, რომ მთელი „ტენზნაკოვი დამარება“ განისაზღვრება აქტის შედგენით რუ მონტის აუცილებლობის შესახებ. ავორნომიული პერსონალი ჩვეულებრივ სრულებით არ ეწევა ტენნიკურ ინსტრუქტორობის ტრაქტორების სმარების საქმეში. ერთი სიტყვით, უკეთეს შემთხვევებშიც კი ტენნიკური და სორგანიზაციო საინსტრუქტორო დახმარება იმდენად სუსტი, არასრულფასოვანია და პიგროკრატიულია, რომ ისეთი რთული მანქანის ფრთა და სარფიანი გამოყენება, როგორც ტრაქტორია, უკიდურესად ძნელდება, ზოგ შემთხვევაში პირდაპირ შეუძლებელიცაა. ამას კიდევ ემატება უცოდინარობა და დაუდევრობა ტრაქტორის გამოყენებაში, რაც ძალიან ხელსაყრელ არასანქციონირებულ ხარჯებს იწვევს და ტრაქტორის ხანგრძლივობას ამცირებს.

ამ ნაკლოვანებათა აუცილებლად შეუძლებელია ლაპარაკი ტრაქტორების გავრცელებაზე და მათ მიერ სარეზერვოების მოტანაზე. საჭიროა მთავარ პუნქტებში ტეხნიკური ბაზების შექმნა, ოთხივე შემკეთებელ სახელოსნოების მოწყობა, სათადარიგო ნაწილების შეძენა, ტრაქტორისტების მომზადება და სეროთდ სათანადო დახმარების აღმოჩენა გლეხობისათვის, რომ მან ტრაქტორები რეგიმად გამოიყენოს.

ამხ. რაკოვსკის განცხადება ანტი-საბჭოთა ინტრიგების შესახებ

„მოლაპარაკება რუს პოლონეთიდან სწარმოებდა ჯერ კიდევ ვოიკოვის მოკვლამდე და ამ საკითხში უკვე მიღებული იყო შეთანხმება“

„საბჭოთა მთავრობა მოელის ზალესკის დაბარუნებას ვარშავაში, რომ დაიწყოს მოლაპარაკება პოლონეთ-საბჭოთა კავშირის ურთიერთობის გაუმჯობესების შესახებ“

ზალესკის განცხადება პოლონეთ-საბჭ. კავშ. ურთიერთობის გაუმჯობესების შესახებ

იაპონიის ვაჭარ-მრეწველთა წრეები აღელვებულ არიან იაპონიის საქონელის გოიკოტით სამხრეთ-ჩინეთში გლეხთა აჯანყებები ჩეჩილის პროვინციაში.—ჩ ნ-ჟო-ლინის ახალი მთავრობის შემადგენლობა

ამხ. რაკოვსკის განცხადება

პოლონეთ-ფინეთ-საბჭოთა ურთიერთობის შესახებ

პარიზი, 21 ივნისი. ყველა ფრანგული გაზეთები, მეამაყეთენეთა გარდა, აქცენეულებენ ამხ. **რაკოვსკის** შემდეგ განცხადებას:

„ყველა სენსაციური ცნობების გამოქვეყნებლივ შეუძლია გამოიწვიოს მდგომარეობის გაოთულება. ჩვენ გვაწუხებდეს, თითქოს მოგვეთხოვოს კავეშრდას გაცვა. საბჭოთა მთავრობის მოთხოვნილება პოლონეთში არსებულ ორმაქრისტულ-ტერორისტული ორგანიზაციების დაშლაც შესახებ ეშყარება რიგის ხელშეკრულების დადების შესახებ, ამ მიზნით მოლაპარაკებაც იყო გამართული. მაგრამ ის, „მაღალი პოლიტიკით“ გატაცებული ჩვენთან შეთანხმებას გაურბის. იქვე არ არის, რომ ეს „მაღალი“ პოლიტიკა ფინეთის ხალხს დაღუპავს, თუ მისგან ფინეთის მესაიარხეს ხელი არ აიღებინეს. ფინეთის მშრომელი მასა, აგრეთვე ბურჟუაზიის გონიერი ნაწილი, სასიკეთოდ დაინტერესებული არიან საბჭოთა კავშირთან ნორმალური ურთიერთობის დამყარებაში. ბოლო დროს ფინეთში სულ უფრო მიდგრაო ვაისმის ხმა ჩვენთან შეთანხმების მისაღწევად. და ეჭვი არ არის, რომ ფინეთის მთავრობა ბოლოს და ბოლოს იძულებული გახდება ამ ხმას ანგარიში გაუწიოს. წინააღმდეგ შემთხვევაში ჯაშუშ და ტერორისტ ელვენგრენის დამცველ მთავრობას ფინეთის მასები თავის ალაგს მიუჩენენ.

გ. კ—ლი.

პოლონეთის სეიმის კომფრაკციის წინადადება

ვარშავა, 22 ივნისი. ბეიმის კომფრაკციამ შეიტანა წინადადება, რომ მთავრობამ დაუყოვნებლივ დაადგის საჭარანტიო ხელშეკრულება საბჭოთა კავშირთან და ერთი თვის განმავლობაში ეს ხელშეკრულება წარადგინოს სეიმის დასამტკიცებლად. გარდა ამისა კომფრაკცია მოითხოვს მთავრობისაგან პოლონეთის ტერიტორიაზე მყოფ ყველა რუს თეთრგვარდიელთა ორგანიზაციების ლიკვიდაციას. წინადადებაში ნათქვამია:

„პოლონეთის ტერიტორიაზე რუს თეთრგვარდიელთა ორგანიზაციების არსებობის უარყოფა წარმოადგენს მხოლოდ დიპლომატიურ ფასეულ, განსაკუთრებით, თუ მხედველობაში მივიღებთ იმას, რომ მინისტრთა საბჭომ დაადგინა რუსეთის თეთრი არმიების ინვალიდები გაუთანაბრო-ოს უფლებებში პოლონეთის არმიის ინვალიდებს და რომ პოლონეთი, როგორც განსაცდელში ჩავარდნილ სახელმწიფოთა დამოკიდებულების სუბიექტი, ვალდებულია ხელი შეუწყოს ამ ინვალიდების ნორმალურ ცხოვრებას. ამ ინვალიდების ნაწილი ხომ ბოლშევიკების ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ემიგრაციაში გადავიდა და ამ ემიგრაციის ნაწილი ახლა პოლონეთის ტერიტორიაზე ცხოვრობს. ამ ემიგრაციის ნაწილი ბოლშევიკების ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ემიგრაციაში გადავიდა და ამ ემიგრაციის ნაწილი ახლა პოლონეთის ტერიტორიაზე ცხოვრობს. ამ ემიგრაციის ნაწილი ბოლშევიკების ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ემიგრაციაში გადავიდა და ამ ემიგრაციის ნაწილი ახლა პოლონეთის ტერიტორიაზე ცხოვრობს.

ინგლისი-ეგვიპტის კონფლიქტი

ანგორა, 21 ივნისი. ქალიქიდან მიღებულია ცნობა, რომელიც იძლევა უცხო სახელმწიფოთა დამოკიდებულების სულიანის ინგლისი-ეგვიპტეს კონფლიქტისადმი.

საფრანგეთმა მოიწონა ინგლისის მიერ მიღებული ღონისძიებები. იტალიამ ოფიციალურად მხარი დიუჭირა ინგლისს. სამაგიეროთ ინგლისელების ღონისძიებათა წინააღმდეგ მკაცრად გაილაშქრა კითხვა კი მიღებულ იქნა მხოლოდ 19 ივნისს.

ფინეთ-საბჭოთა ურთიერთობის გამწვავების ცდა და აგრეთვე სხვა მრავალი გარემოებებიც ამტკიცებენ, რომ არსებობს წინასწარ განზრახული გეგმა, რომელსაც მიზნად აქვს ინტიდენტების მშვიდობიანი მოგვარების ნაცვლად გამოიწვიონ კონფლიქტები; ამას კი შეუძლია საზოგადოებაში ისეთი ტენდენციების შექმნა, რომელთა წინააღმდეგობას მთავრობები ვეღარ შესძლებენ.

აცხადებს რა უარს მონაწილეობაზე დაწყებულ ანტი-საბჭოთა კამპანიის ხელმძღვანელნი, როკოვსკი მიუთითებს, რომ **მონარქისტული ორგანიზაციები, რომელთაც არავითარი ნიადაგი არა აქვთ ს.ს.რ. კავშირში, მკვლელობებით და ყალბი საბუთებით ცდილობენ გამოიწვიონ ომებით ცუბოვის ჩარევა ს.ს.რ. კავშირის საქმეებში.**

„ამაღე დროს ს.ს.რ. კავშირის ტერიტორიაზე მოწყობილმა მკვლელობის ცდებმა—განაგრძობს შემდეგ ამხ. რაკოვსკი—უნდა შექმნან ცუბოვის ინტერვენციის მომხრეთა შორის საბჭოთა ხელისუფლების სისუსტის და მისი ადგილად ჩამოგდების შთაბეჭდილება.

**ასეთი ცდების ერთსა და იმავე დროს მოხდენა საზღვარგარეთ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՆԻՍՏԻ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆԴԻՍՄԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հայաստանի Հանրապետության կառավարության նիստը տեղի ունեցավ հունվարի 21-ին, ժամը 11-ին, վարչապետ Ա. Խանջյանի նախագահությամբ։

Նիստին ներկա էին նախարարներ՝ Ա. Ղարիբջանյան, Ա. Ամատունի, Ա. Ղուկասյան, Ա. Ղազարյան, Ա. Ղուկասյան, Ա. Ղազարյան, Ա. Ղուկասյան, Ա. Ղազարյան

ოფიციალური ნაწილი

ბრძანებანი

ბრძანება № 1

ქ. ბათუმი, 21 ივნისი, 1927 წ.

ბათუმის ოლქის ფინანსთა განყოფილების გამგის ამხ. ნ. ნ. ბერიძის ბრძანებით, ბათუმის ოლქის ფინანსთა განყოფილების ინსპექტორის ამხ. ა. ა. ჯანაშიას

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ԱՄԵՆ ՕՐ, ԲԱՑԻ ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐԻՑ

ՀԱՍՑԵ ԵՎ ՀԱՍՑԵՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ ԳԻՆԸ

Բաժանորդագրությունը ընդունվում է Երևանում՝ Կառավարության տան 1-ին հարկում, 1-ին սենյակում, իսկ գավառներում՝ տեղական խորհրդային գործադիր մարմինների կողմից։

Բաժանորդագրության գինը՝ 1 տարվա համար 12 ռուբլի, 6 ամսվա համար 6 ռուբլի, 3 ամսվա համար 3 ռուբլի։

Առանձին համարի գինը՝ 10 կոպեկ։

Հրատարակության հասցեն՝ Երևան, Կառավարության տուն։

Հեռախոսներ՝ 29-ը, 125-ը, 39-ը, 223-ը, 26-ը, 29-ը։

Հրատարակչության հասցեն՝ Երևան, Կառավարության տուն։

Հեռախոսներ՝ 29-ը, 125-ը, 39-ը, 223-ը, 26-ը, 29-ը։

Տպագրվում է Հայկոոպտպարանում։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ԱՄԵՆ ՕՐ, ԲԱՑԻ ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐԻՑ

ՀԱՍՑԵ ԵՎ ՀԱՍՑԵՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ ԳԻՆԸ

Բաժանորդագրությունը ընդունվում է Երևանում՝ Կառավարության տան 1-ին հարկում, 1-ին սենյակում, իսկ գավառներում՝ տեղական խորհրդային գործադիր մարմինների կողմից։

Բաժանորդագրության գինը՝ 1 տարվա համար 12 ռուբլի, 6 ամսվա համար 6 ռուբլի, 3 ամսվա համար 3 ռուբլի։

Առանձին համարի գինը՝ 10 կոպեկ։

Հրատարակության հասցեն՝ Երևան, Կառավարության տուն։

Հեռախոսներ՝ 29-ը, 125-ը, 39-ը, 223-ը, 26-ը, 29-ը։

Հրատարակչության հասցեն՝ Երևան, Կառավարության տուն։

Տպագրվում է Հայկոոպտպարանում։

238	ռեֆերատ	Հ. Ղազարյան	Ինչպես պետք է կազմել ռեֆերատ
239	նամակ	Ա. Ֆրանկ	Նամակ հոր
240	ուղերձ	Ա. Ալազանի	Ուղերձ Ամերիկայի հայ գրողներին
241	ուղերձ	Ա. Ալազանի	Ուղերձ Ամերիկայի հայ գրողներին
242	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
243	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
244	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
245	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
246	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
247	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
248	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
249	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
250	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
251	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
252	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
253	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
254	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
255	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
256	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա
257	ուղևորություն	Ա. Ալազանի	Ուղևորություն դեպի Ամերիկա

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ԱՄԵՆ ՕՐ, ԲԱՑԻ ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐԻՑ

ՀԱՍՑԵ ԵՎ ՀԱՍՑԵՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ ԳԻՆԸ

Բաժանորդագրությունը ընդունվում է Երևանում՝ Կառավարության տան 1-ին հարկում, 1-ին սենյակում, իսկ գավառներում՝ տեղական խորհրդային գործադիր մարմինների կողմից։

Բաժանորդագրության գինը՝ 1 տարվա համար 12 ռուբլի, 6 ամսվա համար 6 ռուբլի, 3 ամսվա համար 3 ռուբլի։

Առանձին համարի գինը՝ 10 կոպեկ։

Հրատարակության հասցեն՝ Երևան, Կառավարության տուն։

Հեռախոսներ՝ 29-ը, 125-ը, 39-ը, 223-ը, 26-ը, 29-ը։

Հրատարակչության հասցեն՝ Երևան, Կառավարության տուն։

Տպագրվում է Հայկոոպտպարանում։